

Güvenli yapı için

Sağlıklı ve nitelikli

Yapı Denetim Sistemi

2008'in 17 Ağustosu'nda, Gölçük'te, 17 Ağustos depreminin yıldönümünde İnşaat Mühendisleri Odası tarafından düzenlenen anma etkinliğinde Odamız adına yapılan konuşma, Marmara depremi ile özdeşleşen "Sesimizi duyan var mı?" cümlesiyle sona ermişti. Binlerce inşaat mühendisi **"Depreme Karşı Duyarlılık Yürüyüşü"** için bir araya gelmiş, depremin yol açtığı acıların ve depremin açığa çıkardığı sorumlulukların unutulmaması için Gölçük'ten siyasi iktidara ve kamuoyuna seslenmişti.

1999 depremlerinin üzerinden onca yıl geçmiş olmasına rağmen, kayda değer adım atmayan siyasi iktidar, binlerce inşaat mühendisinin sesini duymazlıktan, binlerin yürüyüşünü yine görmezlikten gelmiş, deyim yerindeyse kendi bildiğini okumaya devam etmişti.

Elbette sorun inşaat mühendisleri tarafından dile getirilen taleplerin karşılık bulması değildir; inşaat mühendislerini harekete geçiren toplumsal ve mesleki sorumluluktur ki, Odamız siyasi iktidara da sorumluluğunu hatırlatmayı görev saymaktadır.

İlginçtir ki, dünyanın pek çok ülkesinde devlet, meslek odalarını toplumsal sorunlar çerçevesinde harekete geçirmek için projeler üretmektedir. Türkiye'de ise işler tam tersi doğrultuda cereyan etmektedir. Meslek odaları, sivil örgütlenmeler uzmanlık alanlarıyla ilgili konularda kamuoyu oluşturmaya çalışmakta, kamu idaresi üstüne baskı kurup adım atmaya zorlamaktadır.

1999 depremlerinden bu yana İnşaat Mühendisleri Odası Türkiye'nin deprem kuşağında bulunmasından hareketle, doğal afetlerin felakete dönüşmemesi için yapı üretim sürecinin başından sonuna kadar yapılması gerekenlerle ilgili uygulanabilir çözümler üretmiş, mevzuatta yapılması gereken değişikliklerle ilgili kamuoyunu bilgilendirmiş, kamu kurumları tarafından başlatılan çalışmalara katkı sunmuş, alınan kararların takipçisi olmuş, gerek hazırladığı raporlarla gerek 2008 17 Ağustos'unda olduğu gibi kitlesel eylemlerle konuyu gündemde tutmaya çalışmış, toplumsal duyarlılığın körelmesinin önüne geçmeye gayret etmiştir.

İnşaat Mühendisleri Odası; yeterli mühendislik hizmeti verebilmek için meslekte yetkinleşmeyi hedeflemekte ve bu doğrultuda kendi mevzuatında gerekli düzenlemeleri yapıp hayata geçirerek, meslek içi eğitimi sürekli kılmak, inşaat mühendislerinin ve toplumun afetlere karşı hazırlıklı olmasını sağlamak, afetlere karşı duyarlılığı arttırmak için etkinlikler düzenlemek doğrultusunda çalışmalarına devam etmektedir.

On senede ancak bir arpa boyu yol alındı

17 Ağustos 1999 Marmara ve 12 Kasım Düzce depreminin üzerinden on sene geçti. Geriye dönüp bakıldığında, bu dramatik ve acı olaylardan ne yazık ki yeterince ders alınmadığı görülecektir. Binlerce insanımızın ölmesi, ülke ekonomisinin telafisi mümkün olmayacak şekilde tahribata uğraması bile sonucu değiştirmemiş, köklü, kalıcı çözüm noktasında, aradan geçen onca zamana karşın adım atılmamıştır. Ne yazık ki Türkiye kaderine razı bir şekilde yeni bir depremi beklemektedir.

Son yirmi yıl içerisinde meydana gelen depremlerin sonuçları görmezden gelinmeyecek oranda büyük olmasına rağmen bugüne kadar mevcut yapı stoku güçlendirilmemiş, yapı denetimi ve benzeri konularda geleceğe güvenle bakacak bir gelişme sağlanamamış, aksine hızlı nüfus artışı ve göçler, denetimsiz şehirleşme ve sanayileşme, yoğun kaçak yapılaşma ve sık sık başvurulmuş imar afları ülkemizdeki deprem ve diğer afet risklerini her geçen gün daha da artırmıştır.

Dünya üzerindeki aktif deprem kuşaklarında birinin üzerinde bulunan, topraklarının yüzde 96'sı farklı oranlarda deprem tehlikesine altında olan, nüfusunun yüzde 98'i deprem kuşağı üzerindeki bölgelerde yaşayan bir ülkede, toplumsal yaşamın bu gerçeklik gözetilerek düzenlenmesi, ilgili tüm yasal değişikliklerin bir an önce gerçekleştirilmesi gerekliliğine dikkat çekmek durumunda kalmak bile başlı başına tuhaflığa ve çaresizliğe işaret etmektedir.

Şu açık ki; meslek odaları, üniversiteler, diğer ilgili kişi ve kurumlar Marmara depreminin her yıldönümünde benzer taleplerle kamuoyunun karşısına çıkmakta, aynı noktaları öne çıkartmakta, aynı çağrılarını tekrarlamaktadır. Bunun ayıbının kimin omuzlarında olduğunu belirtmeye gerek bile yoktur; sorumlu siyasi iktidardır; eksiklik bizlerden değil siyasi iktidarın hareketsizliğinden kaynaklanmaktadır.

Siyasi iktidar işbaşına geldiği 2002 seçimlerinden bu yana bırakalım köklü ve kalıcı çözüm üretmeyi, sorunu içinden çıkılmaz bir noktaya taşımış, süreci adeta kilitlemiştir. Kamuoyunun Yapı Denetim Yasası'nda kamuoyunun beklediği düzenlemelerin gerçekleştirilmemiş, hatta bazı uygulamalarla denetimsizlik teşvik edilmiştir.

Deprem, sel, yangın vb. her türlü afet gösteriyor ki, ülkemizde yapı üretim süreci proje aşamasından başlayarak bir bütün olarak sorunlu ve sıkıntılıdır. Yapı üretim süreçlerinde mühendislik ve mimarlık hizmetleri yetersizdir. Yapı malzemeleri üretimi denetim dışıdır. Yapı denetimi sorunlu ve sıkıntılıdır. Aslında asıl sorun ve sıkıntılı olan sistemin kendisidir; sorun ve sıkıntının kaynağı ise siyasi iktidarların vurdumduymazlığıdır.

Vahim tabloya rağmen iktidarın vurdumduymazlığı devam etmektedir

TÜİK verilerine göre: ülkemizdeki konutların yüzde 40'ı kaçak ya da ruhsatsızdır; yapı kullanma izin belgesi baz alınır ise bu oran yüzde 67'e çıkmaktadır. 15 milyon civarında olduğu tahmin edilen bina stokunun yüzde 10'unun yenilenmesi, yüzde 30'unun onarılması gerekmektedir ki, bu, konutların yüzde 40'ının oturulabilir olmadığını göstermektedir. Bu verilerin anlamı açıktır: Olası bir deprem kaçınılmaz olarak afete dönüşecektir.

Bu veriler, pek çok yapıda güçlendirme veya yenileme çalışması yapılması gerekliliğini de gözler önüne sermektedir.

İSMEP (İstanbul Sismik Riskin Azaltılması ve Acil Durum Hazırlık Projesi) çalışmaları çerçevesinde ortaya çıkan tablo, okulların, kreşlerin, yurtların ve toplu kullanım alanlarının can güvenliği açısından açık tehdit oluşturduğunu göstermektedir. İSMEP'in Temmuz 2009 durum raporuna göre; 24 hastaneden 2'si, 8 poliklinikten biri, 663 okuldan 230'u güçlendirilmiştir.

Aynı şekilde Milli Eğitim Bakanlığı Yatırım

Deprem Bölgelerinde yer alan kamu binalarında güçlendirme çalışmaları

		Okul	Hastane	Diğer	Toplam
Toplam Bina Sayısı	1. ve 2. Derece Deprem Bölgesi	22.737	6.640	24.763	54.140
	3. ve 4. Derece Deprem Bölgesi	9.695	2.863	10.824	23.382
	Toplam	32.432	9.503	35.587	77.522
İnceleme ve Güvenlik Değerlendirilmesi Yapılan	1. ve 2. Derece Deprem Bölgesi	4.911	1.340	3.804	10.055
	3. ve 4. Derece Deprem Bölgesi	2.028	883	4.338	7.249
	Toplam	6.939	2.223	8.142	17.304
Güçlendirme Projesi Hazırlanan	1. ve 2. Derece Deprem Bölgesi	508	54	501	1.063
	3. ve 4. Derece Deprem Bölgesi	14	2	3	19
	Toplam	522	56	504	1.082
Güçlendirme İmalatı Tamamlanan ve Yapılmakta Olan	1. ve 2. Derece Deprem Bölgesi	262	55	431	748
	3. ve 4. Derece Deprem Bölgesi	14	0	2	16
	Toplam	276	55	433	764

Veriler Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'ndan alınmıştır

ve Tesisler Genel Müdürlüğü'nün, Nisan 2007'de açıkladığı rapora göre; ülke genelinde MEB'e bağlı okulların toplam 240 milyon metrekare kullanım alanı bulunmaktadır ve 120 milyon metrekarelik alanda güçlendirme çalışması yapılması gerekmektedir. Güçlendirme için yaklaşık 15 milyar YTL bir paraya ihtiyaç duyulmaktadır ki, bu paranın bütçe içinde karşılığının olmadığı da belirtilmektedir.

Bütün bu rakamlar can güvenliği konusunun önemli bir sorun olarak varlığını sürdürdüğünü göstermektedir. Çünkü güçlendirme çalışmaları yetersizdir.

Yetersizliğin bir başka göstergesi de Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nın güçlendirme çalışmaları ile hazırladığı verilerdir. Verilere göre; okul, hastane ve benzeri 77 bin 522 kamu binasından ancak 764'ünün güçlendirilmesi tamamlanmıştır. 32 bin 432 okul binasından 276'sı, 9 bin 503 hastaneden 55'i güçlendirilmiştir. Mevcut bina stoku ile güçlendirilenler arasındaki uçurum, ne yazık ki çok derindir ve bu, nasıl bir riskle karşı karşıya olduğumuzu göstermektedir. Riskin derecesini, ilgili kurumların bina envanterine sahip olmaması artırmaktadır. Ne yazık ki kamu kurumları, toplamda kaç binanın güçlendirilmesi gerektiğini ve kaçının güçlendirildiğini bilmemekte, kurumlar arasında eşgüdüm bir yana bilgi paylaşımında bile ciddi sıkıntılar yaşanmaktadır.

Deprem önlemi yerine kentsel dönüşüm projeleri tercih ediliyor

Siyasi iktidar, deprem önlemleri konusundaki duyarsızlığının yanı sıra kente dönük politikasının odak noktasına kentsel dönüşüm projelerini yerleştirmiş, kentleri depreme karşı hazır hale getirmek için, kentsel dönüşüm projelerini alternatif olarak gördüğünü açıktan ilan etmiştir. Kentsel değerleri yabancı sermayeye peşkeş çekmeyi hedefleyen kentsel dönüşüm, depreme karşı alınacak temel önlem olarak görülmektedir. AKP'nin 22 Temmuz 2007 seçimlerinde kamuoyuyla paylaştığı seçim bildirisinde "depremin" sözcük olarak bile geçmemesi, bunun yerine kentsel dönüşüme atıfta bulunulması, bu niyetin göstergesidir.

TOKİ eliyle yürütülen kentsel dönüşüm projelerinin denetimden muaf tutulması ise kara mizah olarak gündemdeki yerini almıştır. Kamu İhale Kanunu'nda ve 4708 Sayılı Yapı Denetim Yasası ve

Yapı denetim sistemindeki aksaklıklar yönetmelik değişiklikleri ile çözülmeye çalışmaktadır; oysa sistem yönetmelik değişikliği ile çözülemeyecek oranda sorunludur

ilgili yasalarda yapılan değişikliklerle TOKİ ve inşa ettiği binalar denetim dışında bırakılmıştır.

4708 Sayılı Yapı Denetimi Hakkındaki Kanunun 1.maddesinin ikinci paragrafında; "Bu Kanun; 3194 sayılı İmar Kanununun 26 ncı maddesinde belirtilen kamuya ait yapı ve tesisler ile 27 nci maddesinde belirtilen ruhsata tâbi olmayan yapılar hariç, belediye ve mücavir alan sınırları içinde ve dışında kalan yerlerde yapılacak yapıların denetimini kapsar." hükmü getirilmiştir. Yapı Denetim Yasası uygulandığı 19 pilot ilde, TOKİ'nin "kamuya ait yapı ve tesisler"; "belediye ve mücavir alanlar dışında köy nüfusuna kayıtlı ve köyde sürekli oturanların köy yerleşik alanları ve civarında ve mezralarda yaptıracağı konut, hayvancılık veya tarımsal amaçlı yapılar" dışında kalan (çeşitli yöntemlerle yaptığı veya yaptırdığı) tüm konut ve ticari inşaatlarında, 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkındaki Kanun hükümlerinden muaf tutulmuştur.

Kamu kuruluşu sıfatını taşıyan TOKİ'nin; gerekçesi ne olursa olsun denetim dışı bırakılması düşündürücüdür. TOKİ'nin sadece konut değil, insanların toplu halde bulunduğu okul, hastane, sosyal tesis vb. yapıları da ürettiği dikkate alındığında tehlikenin boyutunun katlanarak büyüyeceği açıktır. Ne yazık ki siyasi iktidar, denetimsizliği teşvik eden yasal düzenlemeleri gerçekleştirmektedir.

Yapı denetim sistemi güvenli geleceği bugünden kurmanın tek yoludur

4708 sayılı Yapı Denetim Yasası 13 Temmuz 2001 tarihinde yürürlüğe girmiş ancak, alelacele ve ilgili kurumlara, üniversitelere, meslek odalarına danışılmadan hazırlandığı için, sorunu çözmek bir yana kendisi sorun olarak gündemdeki yerini almıştır. İMO'nun yasa ile ilgili hassasiyeti, yasanın öneminden kaynaklanmaktadır.

Depremle ilgili hemen her konunun ayrı bir önemi bulunmaktadır ancak yapı denetimine ayrı bir vurgu yapılması zorunluluktur. Çünkü güçlendirme ve benzeri çalışmalar mevcut yapı stokunun iyileştirilmesi sonucu doğuracaktır ama yapı denetimi, gelecekte aynı sorunların ortaya çıkmasını önleyecek, güvenli yapıların üretilmesini sağlayacaktır.

Açık ki, Yapı Denetim Yasası'nda gerekli değişiklikler, ihtiyaç olan düzenlemeler yapılmaz, mevcut yasa da zafiyete yol açan özellikler bertaraf edilmezse, on yıl sonra aynı sorunlarla karşı karşıya kalınacak, olası bir depremde başta kamu binaları olmak üzere konutlar, işyerleri ağır hasar görecektir, çok sayıda bina yıkılacak, can ve mal kayıpları yaşanacaktır.

Bir doğa olayı olan depremin, doğal afete dönüşmesini önlemenin yolu, yapı denetim sisteminin geçmektedir. İnşaat Mühendisleri Odası, yasanın eksikliklerinin giderilmesi ve ülke genelinde uygulanması noktasında ısrarcı olmak, konuyu bıkmadan usanmadan kamuoyu gündemine taşımak kararlılığındadır. Çünkü güvenli geleceği bugünden kurmanın tek yolu yapı denetim sisteminden geçmektedir.

Gerekçeyi yazanlar gereğini yapmıyor

4708 sayılı Yapı Denetim Yasası'nın Genel Gerekçe bölümü, sorun ve çözüm bağlamında doğru bir felsefi yaklaşıma sahiptir ancak ne yazık ki bu durum, yasanın yine gerekçeyi kaleme alanlar tarafından işlevsiz bir noktada bırakılmış olması gerçeğini ortadan kaldırmamaktadır. Doğru bir noktadan hareket ne yazık ki doğru yere ulaşma anlamına gelmemiş, yasa yapıcı, neredeyse yasa-yı rafa kaldırmak bir yana, yasanın etki alanının daraltılması, muafiyet sınırlarının genişletilmesini sağlayıcı düzenlemelere imza atmıştır.

Yasa gerekçesinde; "17 Ağustos ve 12 Kasım 1999 tarihlerinde yaşanan depremler sonrasında meydana gelen can ve mal kayıpları, denetimsiz yerleşme ve yapılaşmaların yol açabilecekleri zararları bütün açıklığı ile yeniden gözler önüne sermiştir. Ülkemizde yerleşme ve yapılaşmalara, 3194 sayılı İmar Kanunu ve ilgili yönetmelik hükümleri ile getirilen denetime ilgili idarelerce uyulmadığı,

yapılan araştırmalarda, proje denetimi aşamasında dahi projelerin % 91'inde tasarım, hesap ve çizim hataları olduğu, uygulamanın ise hiç denetlenmediği ve şantiyelerin % 90'ında yönetmelik ve standartlara aykırı beton döküldüğü ve beton mukavemet değerlerinin projesinde öngörülenden ortalama olarak % 40 daha az olduğu tespit edilmiştir. Bu araştırmalar ve yaşanan son depremler, 3194 sayılı Kanunda yapım işlerinde rol alan teknik uygulama sorumlusunun (fenni mesul); yapı projelerini ve uygulamalarını denetlemekle sorumlu olan belediyeler ve valiliklerin; uygulamayı hiç denetleyemediklerini bütün çıplaklığı ile ortaya koymuştur.” denilerek doğru bir teşhis yapılmış ancak hem yasa bu teşhisin ruhuna uygun tanzim edilmemiş hem de kamu binaları, TOKİ binaları denetim sistemi dışına taşınarak, açıkçası gerekçeye ihanet edilmiştir.

Yapı denetim sistemindeki sorunlar yönetmelik değişikliği ile çözülemez

Bayındırlık ve İskân Bakanlığı 5 Şubat 2008 tarihinde, ‘Yapı Denetimi Uygulama Usul ve Esasları Yönetmeliği’ni yürürlükten kaldırmış ve yerine ‘Yapı Denetimi Uygulama Yönetmeliği’ni yürürlüğe almıştır. Yeni yönetmelik, yapı denetim sistemindeki temel sorunlara çare bulmaktan ziyade uygulamadaki bazı sorunları çözmeyi amaçlamaktadır ancak yapı denetim sistemindeki sorunların yönetmelik değişikliği ile çözülebilecek nitelikte olmadığını görülmelidir. Hatta 4708 sayılı yasada yapılacak değişiklikler dahi sorunun köklü çözümü için yeterli olmayacağı bilinmelidir. Yapı denetimi sistemi, imar ve yapılaşma sisteminin bir parçasıdır; dolayısıyla ilgili tüm düzenlemeleri içeren bütüncül ve köklü bir değişiklik gerektirmektedir.

Türkiye’nin köklü, kalıcı, önleyici ve zararı azaltıcı önlemlere ihtiyacı bulunmaktadır. Doğal afet riskinin en az düzeyde olduğu Avrupa ülkelerinde bile yapı denetimi konusunda kurallar getirilmişken, büyük depremleri yaşayan ülkemizde konu gerek kamuoyu gerekse siyasi erk nezdinde hak ettiği ilgiyi görememektedir. Eğer bu irade kullanılmaz, kentleşmeye ve yapılaşmaya dair gelişmiş ülkeler düzeyinde yasal düzenleme ve denetim sistemi uygulamaya alınmazsa, ilerde yaşayacağımız yıkımın, şimdiye kadar yaşananları aratacağı bilinmelidir.

Siyasi iktidar yönetmelik değişikliği ile sorunu çözmeye yolunu seçmekte, ancak yapı denetim sisteminin sorunlarının yönetmelik değişikliği ile çözülemeyecek kadar köklü olduğu gerçeğini görmezden gelmekte.

Bu noktada mesleki alanımız sıfır noktasında değildir; on yıldır süren tartışmalar bugün bulunduğumuz noktanın açığa çıkmasını sağlamıştır. 1999’dan bu yana pek çok değerli tartışma yürütülmüş, yol açıcı görüş ve öneriler kamuoyuyla paylaşılmış, siyasi iktidarın lağvettiği Deprem Konseyi bünyesinde uygulanabilir çözümler üretilmiş, yine iktidar tarafından toplanan ve sonrasında sumen altı edilen Deprem Şurası kararlarında ihtiyaçlar tespit edilip, yapılması gereken mevzuat değişiklikleri kayıt altına alınmıştır.

Bayındırlık ve İskân Bakanlığı tarafından 2009 yılının Mayıs ayında Ankara’da toplanan kentleşme Şurası’nda da yapı denetime vurgu yapılmış, Şura Sonuç Bildirgesi’nde “Özel sektör inşaatlarını da kapsayacak biçimde, yapı müteahhitleri için ‘mesleki-kurumsal yeterlilik ve belgelendirme’ sistemi getirilmelidir. Yapı denetim sürecindeki eksikliklerin giderilmesi için Yapı Denetim Yasası’nda düzenlemelere gidilmesi, yapı denetim uygulamalarının etkinliklerinin artırılması ve yapı denetiminin yurt çapında yaygınlaştırılması gerekli görülmektedir. Yapıların iskân sonrası kullanımının belirli aralıklarla takibi ve kontrolü sağlanmalıdır” denilerek İMO’nun uzun zamandır ısrarla kamuoyunun gündemine taşıdığı yaklaşım öne çıkartılmıştır.

Sürece yayılan bütün bu tartışmalar çerçevesinde; İmar Kanunu, Afet Kanunu, Yapı Denetim Kanunu, yerel yönetimlerle ilgili kanunlar, mühendislik ve mimarlık hizmetlerini düzenleyen kanunlar acilen değişmeli, Doğal Afet Sigortası (DASK) yeniden düzenlenmelidir. Yapı Denetim Yasası’nda günün koşulları dikkate alınarak düzenlenmeli, pilot uygulamaya son verilerek ülke geneline yayılmalıdır.

Yapı denetim sisteminin sacayağından birinin sigorta sistemi olduğu, sigorta ayağı eksik ve yetersiz olan denetim sisteminin ayakta kalmasının mümkün olamayacağı gerçeğinden hareketle; gerek yapılar için, gerekse yapı üretim sürecinde bulunan ve sorumluluk üstlenenler için, “Mali Sorumluluk Sigortası” ve “Mesleki Sorumluluk Sigortası” getirilmelidir.

Kentlerde servislilik kentsel arsa üretimi gerçekleştirilmeli, sağlıksız ve kaçak yapılaşma önlenmeli, emredici plandan, tanımlayıcı plana geçilmeli, coğrafi bilgi sistemi oluşturulmalı ve uydu teknolojileri devreye alınmalı, deprem önlemleri için dış kaynaklı fonlar yerine genel bütçeden pay ayrılmalıdır. Güçlendirme çalışmaları acilen tamamlanmalı, yıkılması gereken binalar yıkılmalı; bütün bu işler için gereken para genel bütçeden sağlanmalıdır. Güçlendirme çalışmaları hükümetin merkezi plan ve programı kapsamında ele alınmalı, kamuoyu güçlendirilmeye ihtiyaç duyulan ve güçlendirilmesi tamamlanmış binalar konusunda bilgilendirilmelidir.

Son söz: Geleceğin nasıl şekilleneceğini siyasi iktidarın tercihi belirleyecektir

Deprem, alınacak önlemler, değiştirilmesi gereken mevzuat, meslek odalarının sürece dahil edilmesi, güçlendirme ve yenileme çalışmaları, afete hazırlık ve afet sonrası örgütlenme, başta kamuya ait olanlar olmak üzere yapı stokunun durumu ve benzeri konular bir bütün olarak karmaşık ve içinden çıkılmaz bir gerçeklikle karşı karşıya olduğumuz izlenimini uyandırmakta, dolayısıyla da Türkiye kaderine razı yeni bir depremi bekleme

psikolojisinden kurtulamamaktadır.

1999 depremleri, o tarihe kadar yapılan hataları, ihmal edilen konuları, göz yumulan olumsuzlukları insanlarımızın canı pahasına olsa da açığa çıkartmış, aynı zamanda sorumlulukları, ödevleri hatırlatmıştır. On sene önce yaşanan felaketten, belki hemen her mesleki disiplin, toplumsal ve siyasal organizasyon gereken dersi çıkartmıştır; deprem gerçeği gündeme girmiş, gelecek kurgusunda kendisine önemli bir yer açmıştır.

Depremlerin açığa çıkardığı vahim tabloyu siyasi iktidarın görmemesi mümkün değildir. O halde geriye kalan, siyasi iktidarın tercihinin bu doğrultuda olmadığı gerçeğidir. Bu tespit yoruma hacet bırakmayacak kadar açık ve nettir. Ne hükümet programlarında ne de kalkınma planında deprem önlemleri, önlemler için ayrılan bütçe, afete karşı toplumsal örgütlenme vardır. Siyasi iktidarın tek beklentisi, depremin yakın zamanda olmaması, bu zaman zarfında kentsel dönüşüm projelerinin yaygınlaştırılmasıdır ki, bu yolla, sorunun kendiliğinden ortadan kalkacağı düşünülmektedir. Siyasi iktidar yapı denetiminden muaf tuttuğu projelere bel bağlamakta; bir taraftan bilim dışı hurafelerden medet ummakta, bir taraftan da neoliberalizmin kentlere dönük niyetini alenileştiren kentsel dönüşümü yaygınlaştırmaya çalışmaktadır.

Siyasi iktidar tercihinin bilimden ve insandan yana kullanılmamaktadır.

İnşaat Mühendisleri Odası, bu tercihle, bilimin ışığında, insanın hak ettiği değer yönündedir. Bu tercihe karşı çıkmaya; siyasi iktidarı bilimi dayanak alarak insanın, toplumun ihtiyaçlarını karşılamaya, Yapı Denetim Yasası’nı yeniden ele alıp gereken iyileştirmeleri yapmaya çağırılmaktadır.

**Siyasi iktidarın
seçim vaatlerinde,
Hükümet
programlarında
ve Dokuzuncu
Kalkınma Planı’nda
deprem ve deprem
önlemleri yoktur;
siyasi iktidar
bunun yerine
kentsel dönüşüm
projelerini öne
çıkartmaktadır**